

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Terrena monstra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

is rotis nixum, impositum stabat, & antrorsum quidem os porrigebat, ad ignem expuendum; retrorsum autem syrma à dorso proiectum trahebat, more draconis. In pinnis rotundi hærebant globi, infra supraq; transfixi. Ad latera vtrimque longæ velut hastæ suspendebantur. Armamentariū quoddam esse credidisses. Neque deerant bipennæ in modum crucis decussatæ vexillum vtrimque secus insignientes. Atque ne naturam existimes illitteratam, vni vexillo litteræ A. D. I. H, alteri F. R. F. inscriptæ legebantur, interpretatione spectatori- bus relicta. Præter hæc, gladius & fistula ænea iaculationibus apta, itemq; mortui hominis caput cute & carnibus denudatum, vt in cranio mortis effigies esset, nec non vndique tubera, vulnere, cicatrices, exprimebantur. Cauda sanguinei coloris erat, fissa in eum modum, vt prærubra quædam parua spicula in vnum fascem viderentur colligata; multi ea sagittis similia esse dicebant. Habebat hic piscis etiam duos pedes, admodum diuersos, alter aquilino, alter leonino similis fuit. Referebatur hoc monstrum non in nouis tantum publicis, sed etiam typis ac penicillo effigiatum vendebatur. Quid mysterij indicârit, multa ingenia diuinauerunt; clarissimè detexerunt bella atrociora inde continuata. In confesso sunt aquæ maris, & Iordanis stantes, & ad instar montis intumescences, vt siccam darent viam transituris, de quibus Iosue prædixit: *Cras faciet Dominus inter vos mirabilia.* Verum etiâ hæc miracula sunt, non propriè monstra, de quibus agere non est nostrum institutum. Et quæ perstricta sunt, affatim docent, satis superq; in aquis siue monstrorum, siue miraculorum extitisse.

Exod. 14. 22.
Iosue 3. 15.
Ibid. 7. 5.

In terris, quid monstra diu quæramus, cum ipsæ sint etiam, multis in locis satis monstrosa? *Motus animæ terre, aë naturalis historiarum author, sileantur, & quidquid est, ubi saltem busta urbium extant: simul vt terra miracula potius dicamus, quàm scelera nature. Et Hercule non celestia enarrata difficiliora fuerint. Metallorum opulencia tam varia, tam diues, tam fecunda, tot sæculis suboriens: cum tantum quotidie in orbe toto populentur ignes, ruina, naufragia, bella, fraudes, tantum verò lu-*

XI,
Plin. lib. 2.
nat. hist. c. 93.

xuria, & tot mortales conterant: gemmarum picturam malis-
plex, lapidum tam discolorum macula, interq; eos candor alicuius,
præter lucem omnia excludens: medicorum fontium vis: ignium
tot locis emicantium perpetua tot seculis incendia: spiritus letaliter
alibi, aut scrobibus emissi, aut ipso loci situ mortiferi; alibi volueri-
bus tantum, ut Soracte vicino urbi tractu: alibi præter hominem ce-
teris animantibus: nonnumquam & homini, ut in Sinuesano agro &
Puteolano: spiracula vocant, alij Charoneas scrobes mortiferum spi-
ritum exhalantes &c. Quadam verò terra ad ingressu tremant,
sicut in Gabiensi agro, non procul urbe Roma, ingera ferme trece-
ta, equitantium cursu: similiter in Reatino. Quadam insula sem-
per fluctuant, sicut in agro Cacubo, & eodem Reatino, Mutinensi,
Statoniensi. In Vadimonis lacu, & ad Cutilias aquas opaca flua,
quæ numquam die ac nocte eodem loco visitur. In Lydia, quæ voca-
tur Calamisa, non ventis solum, sed etiam contis, quò libeat impu-
sa, multorum cinium Mithritatico bello salua. Sunt & in Nymphæ
parua, salutare dicta, quoniam in symphonia cantu ad ictu modu-
lantium pedum mouentur. In Tarquiniensi lacu magno Italia, du-
nemora circumferunt, nunc triquetram figuram edentes, nunc ru-
rundam complexu, ventis impellentibus, quadratam numquam.

Ibid. cap. 94.

Ibid. cap. 95.

Ibid. cap. 96.

XII.

Hæc, si veri sunt naturæ effectus, etsi non vniuersim sint
vera terræ monstra; sunt tamen pleraque veris monstris simi-
lia, videntur enim vtique à consueta, secundum speciem disposi-
tione deniare. Neque enim ordinario naturæ tenore terra tremat,
aut siluæ saltant. Quamquam alia multò monstri nomine dig-
niora in terris reperiuntur. Si enim naturæ iniuria facta est,
quando pro monstro habitum est, quòd Tiberio principante,
maximus, post hominum memoriam, terræ motus contigit,
quo duodecim vrbes Asiæ, vna nocte prostratæ sunt; verum
certè monstrum extitit, quando L. Martio & Sex. Julio Colla
in agro Mutinensi duo montes inter se concurrerunt, crepitum
maximo assultantes, & recedentes, & inter eos flamma fumoq;
exeunte. Quo concursu villæ omnes elisæ, animalia permul-
ta (quæ intrâ fuerant) exanimata sunt. Nec sine prodigio,
monstra